

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi
methodo Libellvs Avreus**

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

Prologvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](#)

PROLOGVS.

AB ET D. Ambrosius,
ignorantiam ordinis &
modi, quibus operādum
est, plurimum turbare
meriti qualitatem. Ne-
que existimandum est, vt idem asse-
rit, nos plenām habere rei notitiam,
si cognoscamus quid nobis sit agēdum,
nisi & sciamus ordinem in eo proce-
dendi. Hinc manifestum est parum
admodum prodesse, si quis nouerit
quidquid scriptum est ad hoc vt Deo
seruiatur, ignoret autem quo modo
& ordine id sit in opus deducendum.
Et quamquam ars seu scientia ad o-
mne bonum à supremo artifice Deo
promanet, multiq; eius bonitate illu-
minati sint, & præuenti in benedictio-
nib. suavitatis ac dulcedinis, nō ob id
omittendum est, neq; tollitur obliga-
tio faciendi, quod in nobis est, scrutando
eius præcepta & voluntatem,

acce

PROLOGVS.

ac cetera quæ necessaria sūt, vt perfe-
ctè ad impleamus, quod ei beneplacitū
est. Ad quod vtilis erit breuis forma
seu Methodus, quā hic tradimus, quā
sciamus, & ad opus valeamus dedu-
cere grandia illa, quæ nos docet scri-
ptura sacra. Ad quod non minus opus
est vt ars quæpiam inuestigetur, quam
ad quiduis aliud, quod recte cognos-
cere & operari cupimus. Ad quam
artem inuestigādam plurimum tem-
poris insumpserunt sancti Doctores,
eamque multis verbis scriptam reli-
querunt in varijs voluminibus, quo-
rum omnium breuem hic collegimus
epilogum. Quum autem breue hoc
opusculum potissimum ad animæ ex-
ercitia dirigatur, videbitur inter-
dum inexercitatis in cognitione &
operatione actuum seu officiorum po-
tentiarū animæ subobscurum. Ostendemus
tamen post pauca in ipsius libri
prosecutione, adeò non esse obscurum,
vt etiam ceteris similis argumenti lē-
bris

PROLOGVS.

bris circa mores informandos, lu-
cem non modicam adferat. Neque
superfluum aut inane quisquam ex-
istimet, tradi ducumenta nos instru-
entia, quibus iuuemur, vt Deo ser-
uiamus, quum scriptura vniuersa at-
testetur illa esse necessaria: & D. Pau- 1. Cor. 3.
lus dicat nos Dei adiutores esse. Non
recte autem vel non satis adiuuat, qui
non quātum potest & debet adiuuat.
Neque aliud est in nobis ipsis nos ad-
iuuare Deū, nisi mouere animam no-
strā in nostris omnibus operibus, iuxta
præsentis artis regulas: secundū quod
& ipsa Theologia sacra, pluribus ver-
bis manifestat. Animaduertam⁹, quod
& Philosophus in Metaphysicis dicat,
genus hominū arte viuere, vbi hac p-
riitate videtur hōminē à cæteris ani-
malib. secernere: nemp̄, q̄ illa omnia
sine arte regantur, solo naturali in-
stinctu, homo verò arte ac ratione. Po-
test ergò is dici veluti naturali tantū
instinctu Deo inservire, q̄ ad ipsi obse-
quen-

PROLOGVS.

quendum ea ratione dirigitur, qua
maiores percipit consolationem: non
aduersens intellectu ac ratione qua à
Deo accepit, an quispiā sit modus, quo
sublimius Deo seruire valeat. Prater-
ea non est quod quis causetur spiritus
Sancti vunctionem omnia docere, &
ita arte seu methodo opus non esse, vt
quis Deo seruire addiscat. Illud enim
verum est, modò & nos ipsi adiutores
simus scrutando & operando iuxta
quod in sacris literis, & in hac quam
tradimus arte edocemur. Neq; enim
Spiritus sancti vunctione docet notentes
discere, quin potius reluctantes. Pre-
terea ne suave domini iugum cuiquam
graue videatur, animaduertamus nō
esse mirandum, si dies nonnulli insu-
mendi sint, vt quis tam sublimem asse-
quatur sapiētiam, quod hac arte recte
vti possit. Si enim in Grammatica aut
Dialectica, artibus longè inferioribus
insumit quis tres aut quatuor annos:
imò & totam vitam, si in aliquapera-
ficiat

PROLOGVS.

fectus esse velit, quanto melius vita
collocabitur, etiam si tota in eo insu-
matur, ut quis perfectè hanc artē tam
sublimem assequatur, ad quam tanto
labore docendam, ad nos venit supre-
mus magister I E S V S Christus.

Porrò ei qui hanc artem incipit ad-
discere considerandum est eidē euen-
turū quod infanti solet accidere. Hic
enim cūm animam habeat, ratione nō
vititur: & corpore, cū pedes & crura
habeat, nō tamen potest incedere: ubi
aut̄ crescere incipit, membraq; moue-
re, id quidē facit, magna tamen cum
difficultate, & subinde cadendo, da-
nec succrescente etate, & continuo
accedēte exercitio, ita liberē incedit,
ut etiam currat dum libet. Id ipsum
contingit in exercitijs, dum quis Deo
purē inseruire cupit. Nam et si anima
sit integra, adeo tamen alligata est &
aggrauata, ac sine viribus, quibus se
moueat in perfecto itinere: quod in
sacro Euangelio aperitur, & in hac
quam

PROLOGVS.

quam tradimus, arte declaratur, ut
omnino ambulare nesciamus: aut si ad
hoc mouemur, id tanta sit difficultate,
ut nostrum ambulare propemodum ni-
hil sit: viriliter tamen in hoc con-
tendamus: nam dum id vix sperare
audebimus, etiam curremus per sub-
limia illa itinera: ut de nobis verè
dicatur, quod motus nostri potius sint
Angeli volantis, quam hominis inter-
ra ambulantis. Plurimum autem anno-
tandum est, neminem debere excusatio-
nem prætexere, ne Deo inferuiat mo-
dò quem hic tradimus, quasi conten-
tus literali obseruatione suæ regulæ,
aut præceptorem Dei, ut potè qua ad
assequendam salutem sufficient: Nam
I. Thes. 4. ut habet Apostolus, voluntas Dei est
sanctificatio nostra. Quum ergo mun-
di amatoribus non sufficient acquisita
iam opes, sed plures semper exoptat,
etiam Deo contrarium præcipiente,
neque nos præsentibus contenti esse
debemus, seu virtutem eximiam, ac
præ-

PROLOGVS.

premium quod expectamus, in dies
augmentare expedit, cùm Deus adeò
ardenter desideret, vt illud obtineamus. Quod si eò non tendit noster ap-
petitus ea ratione qua nobis id utile
est, saltem vel ob id eò se extendat,
quòd sciat Dei esse voluntatem, vt in
omnibus magnificemur, tanquam filij
salis patris æterni, qui est in cælis, &
nos admonet dicens, Sancti estote, Lætit. 19.
quoniam ego Dominus Deus, & pater
vester sanctus sum.

Potest autem hic liber inscribi Ra- Diuissio
gio, Ars seu Methodus aptè inseruien- totius li-
di Deo, qui in tres partes secari poten- bili.
bit. Prima continebit quadam docu-
mēta, seu regulas vniuersaliores, qui-
bus in omnibus nostris actionibus diri-
gamur. Secunda pars quadam magis
particularia, in quibus D E I seruum
exerceri oportet, quo restaurari va-
leat strages aut corruptio, quam in
eius animā induxerunt peccata. Ter-
tia de Dei amore tractabit, & eorum
que

PROLOGVS.

que ille amari iubet, in quo amore co-
sistit legis & omnis boni nostri opera
adimpletio. Aduertat autem quisquis
haec legerit, quantum adhibet labo-
rem ac diligentiam, qui in arte qua-
piam peritus & instructus esse cupit,
& quam equum sit ut hac in re maiori
adhibeatur diligentia. His ergo con-
siderationibus adhibitis, & potissimum
adiuncto supremi praeceptoris nostri
Iesu Christi, ac aeterni Dei
& domini auxilio, dictam
artem seu Methodum
inchoemus.

FINIS.

P.R.